

отношение се е съвършено заблудила. Подъ вънкашна-на скромность, тя крие извънмѣрна вътрѣшность; тя обича само ония, които хвалятъ стихчета-та ѝ, и отъ сърдце мрази тия, които се съ тѣхъ подсмиватъ. Жена съ такъвъ характеръ трѣбва да земе примѣръ отъ музи-тѣ и никога да се не жене. Бракъ-тъ е за нея твърдѣ прозаиченъ и може да я направи нещастна. Дума-та ми е за стихотворки-тѣ жени, а не за ония жени — моралистки, краснорѣчивото перо на които е принесло голѣми услуги за разрѣшение-то на тоя въпросъ, що ни занимава.

Да се повърнемъ на прѣдмѣтъ-тъ си. Извѣстно е, че образование-то на два-та пола въ първи-тѣ години е еднакво; нѣ съврѣмено съ увеличавание-то на възраст-та, и образование-то на два-та пола захваща значително да се различава; особено, когато се обозначжтъ велики-тѣ отличия, които се явяватъ въ устройство-то и характеръ-тъ на полово-то развитие, тогава то се съвършено различава. Тогава се явява наклонность къмъ извѣстна специалность: дѣвойка-та се стрѣми да прѣдприеме роля-та на жена, а юноша-та се захваща за работи, свойственни на мъжъ-тъ.

Такова е, повтарямъ да кажж, природно-то разпрѣдѣление: всичко, което се отнася до кѣщни-тѣ работи принадлежжи на жена-та, а вънкашни-тѣ дѣла на мъжъ-тъ. Жена-та трѣбва да въведе въ кѣща-та си пестеливость—която е майка на изобилие-то—порядъ-къ, чистота и благопристойность. Ако ржка-та на мъжъ-тъ носи тяжесть-та на трудъ-тъ, то внимателно-то око на майка-та трѣбва да реди всичко и да се взира дори и въ най-малки-тѣ кѣщни работи. Най-послѣ, трѣбва да се признае, че въ ония домове, гдѣто царува раскошь и доволство, може отъ пръвъ погледъ да се разбере, кому принадлежжи вътрѣшно-то упразление, да ли на жена-та или на мъжъ-тъ.

Отъ всичко по напрѣдъ говорено може да се заключи, че възпитание-то на жени-тѣ въ разни-тѣ общественни по-